

Half viere. De scholedeuren vliegen eupen, maantels half an, sjalen en musen nog in de haand, stoeft de hiele kloft mit veule geraos naor buten.

As laesten kommen twee maegies van een jaor of achte. Ze bin drok an 't woord en terwiel de kleinste de musse op heur haost witte krullen zet, zegt ze: „Weej' wat ik vraoge? Een poppewaegen, krek zoenend as Katrientje van Meester het”. De ere kikt heur an en zegt dan: „Hoe krieg ie et in je heufd, dat is toch veuls te duur en dat ook nog wel now jow heit et wark daon kregen het”. Verheerd kikt Richien heur vrundinnegien an en zegt dan zachies: „Mar ik vraoge et toch an Sunderklaos, die is toch slim riek”. Metsje, een wat vroegwies kiend, begint te lachen. „Kiend, doe toch niet zo onneuzel, Sunderklaos bestaot ommers niet. Aj' wat kriegien is et van je heit en mem”. Richien zegt niks meer; 't is krek as komt d'r heur een dikke klute in de keel, ze slokt een peer keer en zet et op een lopen naor huus. Mem komt krek de deure uut om branige in te haelen. „Zo mien maegd, neem ie de pannen even mit van 't potterak, ik komme zo in huus, dan krieg' een koppien thee”. Zonder wat te zeggen dot ze wat heur opdreugen wodt en gaot dan 't kaemertien in, waar heur kleine zussien mit wat blokkies op de vloer zit te speulen. Nog het ze die klute in de keel, 't is krek of zicht heur hiele wereltien d'r eers uut as eers, koolder en duusterder. De sluier van et sprokien dat veur heur nog zo levendig en echt was is verscheurd. Ze gaot op heur plakkien veur 't glas zitten en steert naor buten, waar een grauwe mist over et laand opzetten komt. Binnen in heur is ook zo'n grauwe mist...

Uut de pultrum van de Stellingwarven

Et poppemaanteltien

„Kiek es mien kiend, een koppien thee”. Ze nikt en zegt niks. „Richien, kuj' niks zeggen!” Mem heur stemme is scharp, ze eist van de kiender, dat ze heur fesoenlik gedragen, ok in huus. „Daank je wel, mem”. Ze drinkt heur thee op en gaot bi'j et kleine maegien op de vloer zitten, mar et speulen wil niet. Ze haelt heur poppe uut de deuze, die as ledikaantien dienst dot. Even zit ze d'r mit op de schoot, dan stopt ze him mar weer in de deuze, terwiel ze daenkt an de poppewaegen van Katrientje. Mar as et waar is wat Metsje zegt, dan hoeft ze daer niet an te daenken, mis-

schien wel nargens an, now as heit gien wark het.

Richien kan die aovend min in de slaop kommen, mar mittertied soest ze toch vot en inienend staon d'r wel twintig Sunderklaozen om heur henne, allemaole mit een poppewaegen in de henen. Mar as ze op iene anlopt, begint die Sunderklaos te lachen en hoolt de waegen hoge boven zien mieter, zodat ze d'r niet bi'j kan. D'r komt ok nog een zwatte Piet an, die wil heur griepen... en dan wodt ze wakker. Gelokkig, ze ligt in heur eigen bedde, zussien

naost heur slapt lekker. In de kaemer braant nog locht. Ze dri'jt heur omme en kikt de kaemer in. Heit is al op bedde, zien kleren liggen op een stoel. Mem is nog op, de ni'jesiene staot op de taofel en Mem is an 't ni'jen mit bruun goed. Wat zol dat wodden moeten, dat Mem d'r nog zo laete mit an de gang is. Mar ze dust niks te vraogen, ze gaot mar weer liggen en nao een posien slapt ze rustig.

As ze ere morgens wakker wodt, is d'r van de hiele ni'jeri'je niks meer te zien, gien draotien of lappien en ze daenkt dat ze et droomd het, krek as van al die Sunderklaozen.

Et wodt Sunderklaosaovend. Zonder veule verwaachting zet Richien een körfien mit wat huj bi'j de schostien en zingt een Sunderklaosvassien. Zussien het ok een korfien mit een wottel die ze d'r iederkeer weer uuthaelt en an et ien of aandere peerd brengen wil. Mar in 't lange laeste liggen ze toch op bedde, nog even speult de poppewaegen van Katrientje deur Richien d'r heufd. Ere morgens is ze al op 'e tied wakker. Mit hoop en vreeze gaot ze naor de schostien, daor staot et körfien, et huj is vot en in et körfien zit heur eigen poppe, mar mit een ni'je musse op en een ni'j maanteltien an van... bruun goed. „Daankewel me... Sunderklaos”.

Mem en kiend kiekien mekeer an. Beide begriepen en beide zeggen veerder niks...

Mar zo om Sunderklaos henne daenkt een now niet meer zo jonge vrouw nog vaeke mit dankberhied an een bruun poppemaanteltien.

Z. KUITERS-KEIZER.